

**Vydává
město Poběžovice
jako bezplatný výtisk.**

Zpravodaj pro občany Poběžovicka

Poběžovicko

Ochotníci roztleskali plný kinosál **Zamyšlení**

Sobotní podvečer 4. března patřil v Poběžovicích kultuře. Místní divadelní soubor totiž představil premiéru své nové hry **Postel pro anděla**. Komédie Jaroslava Koloděje v jeho podání pobavila plný sál místního kina, který výkony herců ocenil dlouhotrvajícím závěrečným potleskem, téměř ve stylu "standing ovation".

Jak už jsme u tohoto divadelního tělesa zvyklí, výbornou volbu hry, její úpravu a režii jako obvykle doplnily kvalitní herecké výkony a úspěch byl na světě. Ve ztvárnění svých postav se ve výborném světle představili zvláště protagonisté obou hlavních postav, Zdeněk Martínek, jako Ludvík Mysliveček a Pavlína Vejvančická v roli jeho dobrého anděla Zvoníčka. Nápaditý děj hry se točí kolem životní zkušenosti, že se nemá štítet Pánu Bohu do oken a jak to může dopad-

nout, když se toho alkoholem roz-

jařený Mysliveček na honu nedrží. Poběžovický divadelní soubor tímto vystoupením nadchl všechny přítomné diváky a ukázal, že kultura, která může dokonale pobavit lidi se dá dělat i ve skromných podmínkách, nechybí-li nadšení a láska k divadlu. Všem ochotným ochotníkům, kteří věnují již mnoho let svůj volný čas tomu, aby pobavili ostatní, patří neustále náš upřímný obdiv, uznání a obrovské poděkování! Režie hry se ujala Věra Táborská, zvuk a světla obsluhoval Leoš Planeta a nápovědu zajišťovala Dobroslava Martínková.

Hráli: Zdeněk Martínek, Hana Teplá, Andrea Masiarčinová, Pavlína Vejvančická, Lukáš Václavovic, Věra Táborská, Zdeněk Doktor, Jan Doktor, Jiří Teplý, Lucie Springerová.

VoK

Více než šedesát dětí se bavilo na dětském karnevalu

Velký sál poběžovického hotelu Hubertus zažil v nedělním odpolední 26. února bouřlivý rej. V téměř plném sálu se zde totiž sešlo mnoho pohádkových bytostí, ale nechyběli i zástupci z nepohádkové říše, jako třeba Albert Einstein, požárník, indiánka, kuchař nebo kovboj. Zkrátka parket od 15. hodiny ožil a své místo na něm, za zvuků dětských i dospěláckých melodií, našly všechny děti, které se přišly pobavit a v soutěžích vybojovat

něco dobrého na zoubek. Hlavní organizátorka, slečna Dominika Adamcová se svými spolupracovnicemi vymyslely spoustu soutěží, ve kterých mohly děti uplatnit svoji šikovnost, rychlost a obratnost, za což je pak v cíli vždy čekala drobná sladkost, jako odměna. Akce měla spád, bavily se nejen děti, ale i jejich dospělácké

doprovody a všechna možná záznamová zařízení byla neustále v permanentě, aby řádění ratolesť bylo poctivě zdokumentováno. Kdo z rodičů nebo jiného doprovodu se potřeboval zbavit přebytkých financí, mohl dětem na místě zakoupit nafukovací zvířátka,

různá blikátka a další "naprosto nepostradatelné" dětské cetky, které tváře malých návštěvníků vždy rozjasnily. Všem organizátorům a sponzorům, díky nimž si mohli malí návštěvníci užít dvě a půl hodiny veselého karnevalového mumraje, tance, soutěží a hudby, aby pak odcházeli se zářícími očky a plni silných zážitků k domovům, patří jedno velké **DĚKUJEME!**

VoK

Březen býval kdysi Měsícem knihy. Ale stejně významným datem byl i den s číslem 28 a jménem Amos. Den učitelů. Jméno Amos už bylo v kalendáři v roce 1592, tedy před 425 lety. Tehdy se narodil učitel národů Jan Amos Komenský. Nějak se na něj pozapomíná. Asi, že lidé nechtějí být ani poučováni. Ale i když byla Jan Amos „Český bratr“ a císařovna Marie Terezie katolička lze je „dát dohromady.“ O čem Komenský snil ve století 17. (zemřel v roce 1670), to Marie Terezie uskutečnila (povinná školní docházka) ve století osmnáctém. A jak to vlastně v takové povinné tereziánské škole vypadalo v roce 1860? Tedy ještě před další reformou, která v roce 1867 (to už vládl Franz Josef) změnila povinnou šestiletou školní docházku na osmiletou?

„Každé pololetí (letní i zimní běh) mělo být ve škole ukončeno veřejnou zkouškou za účasti rodičů, rychtářů všech přískolených obcí a duchovních představitelů. Žádné dítě nemělo být ze školy propuštěno bez požadovaných vědomostí. O průběhu se dovídáme z vizitačních zpráv (citováno ze studie PhDr. Věry Steinbachové, emeritní ředitelky SOA Domažlice, která se podrobně věnuje dějinám školství na Horšovskotýnsku a Domažlicku). A z čeho se taková zkouška ještě v roce 1860 skládala?

„1. Privítání. 2. Píseň. 3. Náboženství 4. Čtení v malé a velké čítance. 5. ROZMLUVA S DĚTMI O ŠKOLE. 6. Počítání z hlavy a na tabuli. 7. Diktování. 8. Něco o zeměpisu. 9. Píseň. 10. Modlitba. 11. Poděkování.

Školské tereziánské zákony se vztahovaly také na osobnost učitele. Požadovaly učitele s kvalifikací získanou absolutoriem některé hlavní školy a tříměsíčního kursu „tzv. preparandie, která byla zřízena v roce 1775 při normální škole v Praze.“ (PhDr. Věra Steinbachová).

Nebylo by hezké třeba někdy v páté třídě uspořádat takové veřejné zkoušky? Místo modlitby by třeba mohly být děti zkoušeny z dějepisu či vlastivědy. Ale i tak si myslím, že jinkuze sem inkluze tam, i na ZS Poběžovice je leccos, co ji šlechtí. Třeba to, že děti jsou zde vedeny k vystupování na veřejnosti a že i někteří zdejší učitelé se dokáží věnovat svým žákům i ve volném čase.

Marie Špačková

Koncem měsíce března byly firmou **Střechy ZAKO, Poběžovice** zahájeny demontážní práce krovu presbytáře **kostela svatého Mikuláše v Šitboři**. Firma má již připravený nový krov, který bude na presbytáři instalován a který pak ponese i novou střešní krytinu.

Výběr z usnesení 65. jednání RM Poběžovice, ze dne 1.3.2017

- RM bere na vědomí záznam ze vstupní porady na vypracování dokumentace ve stupni pro územní řízení a stavební povolení a realizace stavby „Obytná zóna Poběžovice, jiho-východ,“ konané dne 7.2.2017 s tím, že upřednostňuje pro pozemky, ze kterých nebude možno použít gravitační kanalizační přípojky variantu s tlakovou kanalizací s jednotlivými čerpacími šachtami u dotčených rodinných domů.
- RM schvaluje Smlouvu příkazní č. 02-VZMR-17, předloženou firmou MAZEPPA s.r.o., Plzeň, na administraci zadávacího řízení veřejné zakázky malého rozsahu na pořízení Územního plánu Poběžovice, s cenou práce 29.500.-Kč bez DPH a pověřuje starostu jejím podpisem.
- RM za zřizovatele školy jmenuje členy Konkursní komise pro Konkursní řízení na obsazení funkce ředitele Základní školy Poběžovice, okr. Domažlice, Mgr. Hynka Řihu, starostu města a Ing. Jindřicha Kohouta, radního města.

Výběr z usnesení 66. jednání RM Poběžovice, ze dne 7.3.2017

- RM bere na vědomí zadávací dokumentaci k podání nabídek ve veřejné zakázce malého rozsahu „Územní plán Poběžovice,“ ukládá starostovi aplikovat dohodnuté změny v dokumentaci a doporučuje ZM tuto dokumentaci schválit.
- RM schvaluje Smlouvu o poskytování poradenství v oblasti zadávání veřejných zakázek s firmou MAZEPPA, s.r.o., Barrandova 404/28, 326 00 Plzeň, s cenou 550.-Kč bez DPH za hodinu a paušálním cestovným 1.200.-Kč bez DPH a pověřuje starostu jejím podpisem.
- RM schvaluje Smlouvu o poskytnutí účelové dotace Plzeňskému kraji na zajištění dopravní obslužnosti na rok 2017, ve výši 47.460.-Kč a pověřuje starostu jejím podpisem.
- RM schvaluje Smlouvu č. 1sp/2017 o udělení souhlasu k provedení stavby „Polní cesty HPC 2, VPC 6 v k.ú. Ohnišťovice,“ se Státním pozemkovým úřadem, Krajským pozemkovým úřadem pro Plzeňský kraj, Pobočkou Domažlice, Haltravská 438, 344 01 Domažlice a pověřuje starostu jejím podpisem.
- RM na základě žádosti souhlasí s pokácením náletových dřevin na pozemcích p.č. 350/1 a p.č. 235/8 v k.ú. Sezemín, v množství cca 15 mladých jasanů a prořezání spodních suchých větví staré třešně s tím, že žadatel provede pokácení na své náklady a nebezpečí, nebudou dotčeny soukromé pozemky a majetek, prostor po kácení vyklidí a dřevo využije ve svůj prospěch.
- RM bere na vědomí informaci Ministerstva kultury ČR o předběžném přiznání dotace na opravu střechy presbytáře kostela svatého Mikuláše v Šitboři, v orientační výši maximálně do 700.000.-Kč.
- RM schvaluje podání žádosti o dotaci z Plzeňského kraje na zakoupení zařízení pro orientační měření rychlosti.
- RM bere na vědomí nabídku Ateliéru SOUKUP, Opl. Švehla s.r.o., Klatovská tř. 11, Plzeň na geodetické zaměření zámecké budovy v Poběžovicích za cenu 305.706,50 Kč vč. DPH.

XIV. městský ples měl svůj "zlatý hřeb!"

Poslední poběžovický ples letošní sezóny patřil městu Poběžovice. Jeho, již 14. pokračování připravila jako obvykle vedoucí Městského kulturního a informačního střediska slečna Dominika Adamcová. Tento ples, ačkoli je termínově již vlastně „po sezóně,“ si každoročně najde své návštěvníky a jinak tomu nebylo ani letos. Sál místního hotelu Hubertus zaplnilo na 120 návštěvníků, a ačkoli nebylo, jak se říká „narováno,“ všichni přítomní se mohli velmi dobře pobavit. Ať už se jednalo o představení žákyň Základní školy Poběžovice, které s učitelkou Romanou Adamcovou navícily vystoupení na téma dřevěných hraček a jejich světa nebo o krátkou dámskou volenku, ozdobenou nádhernými gerberami, či velmi vydařené půlnoční překvapení. To se stalo na městských plesích již tradicí a po velmi úspěšném loňském vystoupení na téma plavkyň v bazénu překvapených bouřkou a následným zachraňováním utonulé nešťastnice, se letos místní dámy pustily do nácviku představení na téma cesta kolem světa. Režie se ujala Dominika Adamcová, která s tímto nápadem přišla a po několika perných zkouškách, kdy účastnice bolelo celé tělo, pak musela ještě na poslední chvíli dopracovat vizuální projekci, doprovázející celé vystoupení. Po nástupu účinkujících s vlajkami všech států, které při své cestě kolem světa navštíví, doprovázené hudbou z filmu Indiana Jones, prezentovala letuška letadla postupně vlajkami jednotlivé státy, ve kterých cestovatelé přistáli. Letadlo pilotoval starosta města Hynek Říha v chodském kroji a se slušivou koženou kuklou na hlavě. V Německu, na první zastávce, jsme byli svědky typického Bavorského tance, ve Skotsku nechýběl taneček v kiltech za doprovodu typických dud a v USA nás přivítali svým tancem kovbojové a ukázka street dance. Havajské Honolulu předvedlo své tanečnice v typických sukních a žhavé Španělsko ukázalo nejen flamenco, ale i výjev z koridy. Jihokorejský Pchjongjang se nesl ve znamení známého klipu a v Rusku pak nemohla chybět variace na Mrazika. „Doma v Česku návštěvníky přivítalo to naše „Žádné neví, co jsou Domažlice...“ a pak taneční kolečko se „ztracenou kajdou.“ Po závěrečném přistání

vystoupil pilot za doprovodu letušky z letadla a prošli slavnobránou vytvořenou tanečnicemi. Celé představení si vysloužilo nadšený a dlouhotrvající potlesk všech přítomných návštěvníků a bylo „zlatým hřebem“ celého plesu.

Návštěvníci plesu, který hudbou doprovázela kapela Handabanda, mohli po půl třetí ráno, kdy ples oficiálně končil, odcházet spokojeni, protože jim nabídli vše, co se od něj očekávalo a ještě navíc třešničku na dortu v podobě půlnočního překvapení k tomu.

Vok

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych poděkovala zaměstnancům Městského úřadu - Ali, Janě, Bětce, Markétě, Maruše, Zdeňkovi, paní Lindové, panu starostovi a panu tajemníkovi, kteří opět s vervou a radostí připravovali půlnoční překvapení na téma „Cesta kolem světa“

Děkuji také všem sponzorům, kteří věnovali věcné dary do tomboly, panu Koreckému za zapůjčení sálu a spolupráci, obsluhu hotelu Hubertus, všem, kteří podpořili ples svojí účastí, Leošovi Planetovi a mému týmu pořadatelů - Majce, Jarduvi, Miše, Jiříkovi, Karlovi, Verče, Maruše, Andrejce, Lucce, Romče, Jirkovi, Maruše a Lukášovi.

Dominika Adamcová
vedoucí MKIS

Panorama událostí

Pracovníci Služeb města Poběžovice pokračovali v údržbě techniky, aby byla připravená na letní sezónu. Mimoto zarovnali některé pozemky navezenou zeminou a uklidili napadané větve, případně další předměty, které by mohly komplikovat budoucí seč trávy. Kromě toho provedli některé opravy podle potřeb bytového fondu města. V průběhu března provedli pracovníci služeb odfrézování všech pařezů po pokácených stromech ve městě a v parku, což obnášelo desítky různých velkých odendků, které hyzdily vzhled svého okolí. Místa po odfrézovaných pařezích byla následně překryta zeminou, takže po existenci pařezů nebude zanedlouho ani stopa.

Město nechalo zametacím vozem firmy LB Minerals uklidit místní komunikace od posypového materiálu. Dohodnut je i úklid státních komunikací, ke kterému dojde jakmile Správa a údržba silnic Plzeňského kraje zprovozní potřebnou techniku. Předběžně by se tak mělo stát začátkem měsíce dubna 2017.

U kapličky sv. Prokopa, při silnici do Otava, instaloval p. Radek Chlubna ze Záměliče dřevěnou lavici, kterou sám zhotovil. Bude sloužit k odpočinku turistů a cyklistů, kteří tuto obnovenou památku navštíví nebo jen půjdou, či pojedou unavení kolem.

Vysvětlení k vyhlášce o nočním klidu

Novela zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve svém § 47, odst. 6 uvádí: „Dobou nočního klidu se rozumí doba od 22. do 6. hodiny. Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo žádnou.“

Na základě toho převládá názor, že obce budou muset projednávat a rozhodovat o desítkách, stovekách, či tisících (podle velikosti obce) žádostí o omezení nočního klidu pro soukromé oslavy. Protože prováděcí předpisy ve formě vyhlášek, které upravovaly a upřesňovaly provádění zákonů se již nevydávají, dlouho byl tento názor brán jako fakt. Proto i město Poběžovice ve zpravodaji vyzvalo organizátory akcí, které by mohly narušit noční klid, aby je nahlásili městu, které je následně zohlední v novele Obecně závazné vyhlášky (OZV) o nočním klidu. Jak se vyvíjel právní názor na tuto problematiku, došlo k zásadní změně v interpretaci výše uvedeného § 47 zák. č. 200/1990 Sb. Problém řešily i soudy a např. nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/16 (Chrastava) se stal jedním z pilířů pro oficiální výklad problematiky OZV o nočním klidu. Ministerstvo vnitra nyní při výkonu dozoru nad veřejnou správou v oblasti vydávání OZV nedoporučuje zařazovat akce typu soukromých oslav do OZV o nočním klidu a ve svém právním rozboru jednotlivých vyhlášek je pak označuje v rozporu se zákonem a tedy jako nepřipustné.

Není proto potřeba oznamovat soukromé akce, které by mohly narušit noční klid s tím, že budou jako dosud probíhat v režimu zák. o přestupcích a po 22.00 hodině nemají rušit noční klid. Praxe je taková, že pokud je hluk přiměřený a nikdo si nestěžuje, je vše relativně v pořádku...

Vok

Nejen Jan Sladký Kozina - o trvání tradic boje za práva na Chodsku - II. část

V Koutě se sešla příslušná komise 29. července a předvolaným zástupcům jak chodských českých, tak německých pohraničních vesnic se její členové snažili vysvětlit smysl dvorských usnesení, jež si tak zkrlesle a ve svůj prospěch vykládali. Přesto nebylo dosaženo uspokojivého výsledku. Selští předáci trvali na svém, robotu plnit odmítali a tak opět mělo být přikročeno k represivním opatřením. Nicméně pro odpor nebyli rychtáři deseti vsi uvězněni, jak původně zamýšlela koutská byrokracie. Pražské gubernium, nejvyšší vládní úřad v českých zemích, mělo celou záležitost rychle vyřídit, bez větších rozruchů a komplikací. Represe měly být cílené, potrestání mělo zasahovat pouze vůdce celého pozdvižení. Nejagilnější v této řadě byl Vavřinec Pelnář z Klíčova, který byl mezitím jako další vyslán do Vídně. Tomu hrozil trest čtyřnedělní internace v pražském Spinnhausu, tedy nucené pracovní-prádelně.

Na druhé straně jistě znechucení trvalo nadále u krajského hejtmána klatovského Desfeigny-Latournelle, který neměl pro snahy koutské vrchnosti valně pochopení a svůj zdrženlivý odstup projevil i odmítnutím - samozřejmě zdvořilým a s omluvou, že nechce zneužívat a finančně vyčerpávat zámeckého pohostinství - ubytování na koutském panském sídle. Za dalšího jednání komise 12. srpna 1767 vzal pak za vědek místní hospodou, kde se i stravoval. Chody nepohnuly ani prosby ani hrozby, nadále setrvaly v odporu, třebaže jim hrozil trest. S podivuhodnou vytrvalostí čekali na příznivý císařský výrok.

Zatím se osvě stupňovaly panské represe. Vedle rychtářů byli zajištěni i další mluvčí Jan a Matěj Svejčkové z Pocinovic a Jindřich Stangl ze Stráže. Stejný odpor byl i u solidárních německých vsí a tak další fázi nátlaku bylo nasazení vojáků do vsí již 13. srpna.

Sto čtyřicet kolovratských dragounů bylo nakvartýrováno v době žní do všech odbojových českých a německých vsí, ale přece jen měli vojáci zákaz bití, rabování nebo dalšího násilí. Ovšem Kout tímto ničeho nedocílil. Chodové z Klíčova stále čekali na konečný výsledek vídeňských jednání, který jim měli sdělit jejich vyslanci. Mezitím ale zatčeny Vavřinec Pelnář byl již dopraven do

Klatov a 15. srpna sdělil, že císařský dekret chybně pochopil i vyložil a komisi odprosil. Své pomýlení vysvětloval neznalostí němčiny a odkazem pouze na zprostředkovaný překlad svých druhů Jakuba Heinricha z Maxova a Josefa Kehlbecka z Folmavy, ve kterém mu mělo být výše jmenovanými sděleno, že robotní povinnosti se více na chodské vsi nevztahují a dokonce, že dřevo a klesti stejně jako pastva pro dobytek v panských lesích jsou jim plně k dispozici.

Ani Pelnářova výpověď jeho sousedy nepřesvědčila, ba naopak usoudili, že je podplacen a další z Klíčova Ondřej Kugl a Josef Mleziiva - odepřeli za všechny znovu robotu, třebaže po svých výroci byli rovněž zatčeni.

Vzhledem k tomu, že Klíčov spolu s Mrákovem, Tlumačovem a Stráží byl nejvzpurnější vesnicí, měl být obzvláště potrestán. Byla do něj odeslána další vojenská jednotka. Obec ovšem v den příchodu dragounů kolovratského pluku byla vylidněna. Nejinak na tom byli dragouni v Mrákově či v Tlumačově, kde chytily pouze několik náhodně se objevivších sedláků, kteří se vojáky nedali zastrašit a chovali se vzpurně a teprve po hrozbách zapřáhli na robotu. Doma pak zůstaly pouze ženy, neboť do lesů utekli sedláci s čeledí i se zcela malými dětmi. Dragounský velitel rytmistr Belotti chtěl sedláky donutit k návratu vyhladověním a zakázal ženám vaření i donášení jídla mužům do lesa.

Útek do lesa v čase nouze, Chody praktikovaný v těžkých časech nejdnou (například za třicetileté války), byl ovšem v oněch srpnových dnech charakteristický i pro další vesnice. Do lesa se uchýlili i obyvatelé Újezda, Chodova a Postřekova.

Vrchnost ovšem nepřistoupila k radě vrchního krajského komisaře Vančury, který navrhoval i zabavení zemědělského náčiní. To bylo i pro jinak dosti radikálního Dalckena příliš. Mohlo by to vyvolat spontánní poddanský odpor a dokonce i ohrožení panských úředníků na životě. Ale ani opacná Dalckenova snaha, kterou se snažil vsugerovat

Stadiónovi (šlo o nahrazení neoblíbeného krajského hejtmána), se nesesetkala u hraběte s pochopením. Archivní dokumenty o následujících týdnech, které již nepostrádaly dramatických okamžiků, nic nevypovídají. Nicméně říjnová vyjádření hraběte Stadióna, který požadoval kompenzaci způsobených škod, svědčí o určité pacifikaci rozbouraných poměrů na panství.

Další postup komise byl již zřejmě méně věcnější a také jednání probíhala se stěžující si poddanskou stranou, ve které byli z každé vsi rychtář a ještě vždy čtyři zmocněnci, v pragmatictější stylu. Předsedou komise byl krajský komisař Antonín svobodný pán Vančura z Rehnice, koutský vrchní Bernhard Dalcken, purkrabí Antonín Hofmeister, trhanovský správce Karel Slavík a berní písař Vilém Perle.

Chodští vyslanci si podmiňovali zřejmě další postup jednání poskytnutím opisů všech dokumentů z archivu pražského gubernia, které měly vztah k jejich sporu s vrchnostenskou stranou. Jinak se selské žaloby zaměřovaly na přílišné přetížení robotou a enormními platy a dárkami. Tak byla projednána otázka odvezení obilí, které se mělo ztratit nedbalostí panského úředníka - písaře Slavíka - jenž nesložil účty. Rovněž stále postrádali příslibené bonifikace týkající se poškození vzniklého násilným vložením dragounů do chodských vesnic v nedávné době. Rovněž ceny za otop byly nepřiměřené a zcela nezvyklé, protože dřívější praxe byla, že otop byl zdarma. V té době však byla účtována cena šest krejcarů za fůru dříví. Vedle této ceny ovšem ještě byl zaveden zvláštní příplatek. Suma 22 krejcarů za sáh dřeva představovala také citelné podražení. Sedláci jinak žádali vymezení daňové soustavy.

Vedle těchto záležitostí všeobecně se týkajících všech chodských vsí byly jednotlivými chodskými vesnicemi ještě předneseny specifické stížnosti. Tak v Újezdě měli výhrady proti svévolné zástavbě svých zemědělských pozemků objektem panského mlýna a tím pochopitelně zabránění úbytku pastvin. Podle úmluvy též v Újezdě pronajali vrchnosti

obecní rybník a měli dostávat z každého výlovu džber kaprů. To se ovšem nepraktikovalo. Zato byly bezostyšně spásány poddanské louky, zatímco na panském byl striktní zákaz pastvy. Rovněž měla být postavena, podobně jako mlýn, na poddanské půdě i panská železná huť. Výčet stížností končil pro tuto obec zprávami o přetěžování robotou, zejména o žnových pracích a nuceném semilání mouky v panském mlýně a dokonce i o drastickém bití poddaných.

U žalob sedláků z Chodova je možno se dozvědět, že známá obec Pec pod Čerchovem byla postavena svévolně na poddanských gruntech a na stejném katastru dostal i panský ovčák celých osm strychů půdy. Panský rybník byl vybudován rovněž na obecním území. Přetížení robotou a žaloba na panského myslivce, který na robotě postřelil dva chodovské, uzavíraly stesky chodovských sedláků. Nejzápadnější chodská vesnice Postřekov se ohradila proti postavení vrchnostenské myslivny v obecním areálu a proti zabránění obecných pastvin. Navíc zatěžoval obec těž panský ovčín se 400 ovci. Třebaže robotu byla proplácena peněžními relacemi ve zvýšené výši 280 zlatých, musela obec Postřekov vyslat lidi na práci do trhanovského dvora. Vysoké ceny za dříví v panském lese jsou na konci postřekovských výhrad.

Z dolního Chodska přišly stížnosti z Dražanova, kde rovněž fyzické zatížení robotou bylo vymáháno, i když byly vypláceny peněžité dávky.

Následoval odbojný Klíčov, který obdobně jako Újezd a Chodov trpěl neoprávněnou zástavbou obecních pozemků panským mlýnem a domky pro panské ovčáky, vedle obecního přetížení robotou. Mrákov s Tlumačovem byli postiženi zabráněním půdy při zástavbě nové obce Filipova Hora, přičemž Mrákov utrpěl škodu násilným odvedením vody pramenící na tomto místě a zasažující obec. Vedle přetížení robotou jako všude museli sedláci z Tlumačova nuceně používat služeb panského mlýna a podobně jako v Újezdě jejich rybník byl zneužíván panskou správou. Mrákovští pak byli pokutováni neúměrně vysoko za panské dříví. Nápodobně tomu bylo ve Stráži. PhDr. J. Vogeltanz

Dokončení příště

Významné výročí významného malíře

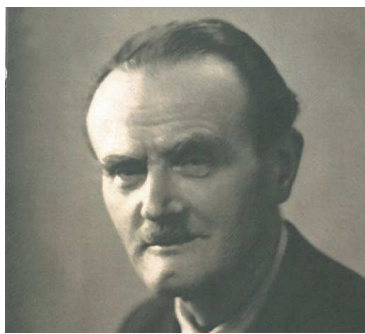
20. března 2017 jsme si připomněli **70. výročí** úmrtí slavného malíře **Alfreda Offnera**, který působil v Poběžovicích.

8. srpna 2015 se v Poběžovicích uskutečnila vernisáž obrazů Alfreda Offnera jako připomínka jeho působení v Poběžovicích ve spolupráci s panem Jaroslavem Sindelářem, paní Jaroslavou Zapřanovou (Sýkorová), paní Blankou Kolářovou (Guldánová), kteří přišli s nápadem připomenout významného malíře Alfreda Offnera a dobu, kdy v Poběžovicích žil.

Alfred Offner

- * narodil se 22. září 1879 v rumunských Czernowicích
- * studoval umění na vídeňské a mnichovské univerzitě
- * byl kolegou Gustava Klimta, zakladatele Vídeňské secese
- * v roce 1927 odchází z Vídně, cestuje po Evropě následně se objevuje v západních Čechách

- * během druhé světové války se ukrývá před nacisty na poběžovickém zámku
- * v té době vytvořil desítky portrétů místních obyvatel i tehdejších šlechticů
- * trpěl dýchacími potížemi
- * zemřel 22. března 1947 v Poběžovicích, kde je též pohřben.

!!! Uklid'me svět, uklid'me Česko - uklid'me Poběžovice a okolí !!!

Zapojila jsem opět po roce MKIS do celorepublikové akce, protože chci žít v hezkém prostředí a něco pro to udělat. Pytle a rukavice dorazí každým dnem a odvoz odpadků je zajištěn. Jediné co potřebuji je parta dobrovolníků - nadšenců, která ráda podpoří celorepublikovou výzvu a

dobrou věc. Přidejte se ke mně v sobotu **8. dubna 2017 v 9:00 hodin**, sraz před MKIS. Po uklídání si společně opečeme buřty. Těším se na všechny nadšence, kteří přiloží ruku k dílu a podpoří tuto zajímavou a užitečnou akci. Dominika Adamcová

MKIS děkuje sponzorům městského plesu:

MKIS a město Poběžovice děkují všem sponzorům XIV. městského plesu za jejich nezištné dary: Český rybářský svaz Poběžovice, Bavoria Matra, pan Václav Chval, paní Miroslava Sebestová, ZAKO Poběžovice, paní Jana Kochová, Rekreační středisko Rybník, Jindřich Rejšek, Pohl Plzeň, Saomai Poběžovice, pan Josef Jansa, EuroOil Poběžovice, paní dokončení na str. 4

V základní škole se přišly masky pochubit. Ožila s nimi v pátek celá škola, kdo neviděl - jeho škoda. Na chodbách jste mohli potkat princezny, batmany, sportovce všeho druhu, španělské tanečnice i zombiky, roztomilé zvířecí kamarády, z řad policistů i hasičů profíky. Tančilo se, vejskalo, hodovalo, ani učení stranou stát nezůstalo. Paní učitelé včetně pana školníka i ředitelé se v chodské dívky proměnili, zatímco paní učitelky se nám tak trochu ze sborovny vytratily. Ztráta ta však nahrazena byla, když s prvním zazvoněním školního zvonku do chodby skupina elegantů v kloboucích a

s nezbytným motýlem či kravatou vplula. V čele kráčel hrdý a urostlý generál, aby ho ze zadu jistil božský Elvis Presley – rockenrolu král. Po spoustě autogramů a focení bylo k rozhodnutí dáno znamení a nastalo zase to „hrozné“ učení. V českém jazyce i matice se žáci v nižších i vyšších ročnících zapotili velice. Početili brambory, buchty i koblíhy, dělili, krátili, násobili, umocňovali a odmocňovali své podíly. Křížovky a kvízy zálučné k luštění prověřily písma i pravidel umění, jakož i znalosti z různých oborů vědění. Při jejich řešení někteří zcestovali světa kus, aby za odměnu obdrželi správný masopustní bonus. Zajímá vás, co by to jen mohlo být? No, přece na tuku smažené, cukrem sypané, na dálku vonavé, na jazyku se rozpływající a s láskou podávané koblíhy v naší sic malé, ale útulné jídelně.

Převzato z webu ZŠ

Základní škola Pobežovice

vás zve na
ZÁPIS DO 1. TŘÍDY,
který se koná dne
11. dubna 2017
od 13.00 do 16.00 hodin
v budově ZŠ Pobežovice.

K zápisu se dostaví se svými zákonnými zástupci děti narozené od září 2010 do srpna 2011 i děti po odkladu školní docházky.

S sebou přineste:

- * rodný list dítěte
- * občanský průkaz (pas)
- * psací potřeby
- * cizinci doklad o pobytu

dokončení ze str. 3
Lenka Pekárová, Bar POINT, Bus Tour Foltýnová, Geodézie Jihozápad, Domažlický deník, Miroslav Hořeňovský, Filip Páral - zámečnictví, Yvetta Macková - masáže, LB Minerals, Salon Monika, Vinotéka a rychlé občerstvení Pobežovice, pan Slavev, rodina Bláhova, Lékárna Pobežovice - Jaroslav Chloupek, Restaurace Penzion Český les, paní Helena Lindová, G.T.S Pobežovice, Elektro Pospíšil, rodina Gaboríkova, hotel Hubertus, Penzion Hora Svatého Václava, CHVAK Domažlice.

Psi na hřbitov nepatří!

Platný Řád veřejného pohřebiště města Pobežovice uvádí, že na hřbitov je **zakázán vstup osobám podnapilým a osobám se psy**, kromě slepců s vodícím psem. Dodržujte tento zákaz. Ani vám by se asi nelíbilo, kdyby nějaký cizí pes značkoval vámi pracně opečovávaný hrob nebo jste u něj našli výkaly.

NEPARKUJTE na trávníku!

V poslední době se stále více rozmáhá parkování motorových vozidel na trávnících veřejné zeleně města. Někdy se jedná o občasně stání na trávníku, někdy se na něm parkuje celkem pravidelně a někdy je na něm vozidlo doslova odstaveno jako dlouhodobě neužívané, které je časem možno považovat za vrak.

Vedení města proto upozorňuje všechny motoristy, aby na trávníku neparkovali, jinak se vystavují postihu ze strany Policie ČR, která bude k tomu městem vyzvána.

Vedení města vyzývá majitele níže zobrazených automobilů v ulici Budovatelů, aby svá vozidla urychleně odstranili z městských pozemků!!!

UPOZORNĚNÍ

Místní poplatek:
za držení psů
je splatný do **31.3.2017**
za odpady
je splatný do **30.6.2017.**

Poplatky se hradí v pokladně MěÚ Pobežovice nebo převodem na účet města č.: 0762088379/0800
Jako variabilní symbol uveďte číslo popisné své nemovitosti, do sdělení pro příjemce účel platby a za koho je provedena, např.:
Jan Novák, Marie Nováková - poplatek za odpady.

Jen kytičku na hrob Ti můžeme dát a stále vzpomínat.

Dne **3. dubna 2017** uplyne 10 let,
kdy nás navždy opustil
naš syn

Vlastimil Musil
z Pobežovic.

Stále vzpomínají rodiče
a sestra s přítelem.

Dne **11. dubna 2017**
uplyne 1. smutný rok, kdy nás
navždy opustila

paní
Zuzana
Kleistnerová.

Stále vzpomínají
syn s rodinou, sestra s rodinou
a švagrová s rodinou.

Dne **30. března 2017**
uplynulo sedm smutných let
od odchodu mé drahé matky
paní
Josefy Vogeltanzové
z Pobežovic.

Stále vzpomínají
syn PhDr. Jan Vogeltanz
a sestra Marie Pivoňková
s rodinou.

+++

Dne **19. dubna 2017**
uplyne 33 smutných let
od odchodu mého
drahého táty

pana
Jana Vogeltanze
z Pobežovic.

Stále vzpomínají
syn PhDr. Jan Vogeltanz
a příbuzní.

Dne **28. března 2017**
uplynuly 4 roky,
kdy nás opustil
pan
František Brož
z Pobežovic.

Stále vzpomíná manželka,
synové Petr a Pavel
s rodinami.

Plán svozu komunálního odpadu.

Pobežovice:
duben: 12.4., 26.4.
květen: 10.5., 24.5.
Ostatní obce:
duben: 11.4., 25.4.
květen: 9.5., 23.5.

